

Het 101e% is, als initiatief van de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM), een programma voor de creatie van een hedendaags kunstwerk dat voor een specifieke plaats en context wordt ontworpen – met name voor een bepaalde sociale woonwijk en de bewoners en beheerders ervan. Het initiatief bevindt zich op het kruispunt van kunst, maatschappij en stedenbouw.

Het Kind met de Modulor

Een kind op sneakers, in short en T-shirt, staat op een sokkel, de arm omhoog gestrekt. Hij houdt zich vast aan een lichtgevende staaf. Of zwaait hij ermee? In zijn linkerhand houdt hij een lichtgevende cirkel vast. Geen twijfel mogelijk, dit is een kind van onze tijd. Geen opzichtige tekens, maar de onzichtbare stempel van een gedeelde tijd. Net het feit dat hij tot onze levende gemeenschap behoort, lijkt de aanleiding voor zijn « monumentalisering ». Verheven op een sokkel is dit standbeeld de belichaming van een hedendaagse geschiedenis, die geen andere veldslagen kent dan die van het leven om de hoek, in het appartement op de 7e verdieping. Een kind in plaats van de illustere figuren uit de geschiedenis, een acteur in een set die zich beperkt tot de paar huizenblokken van de Galaxiewijk, vandaag.

Dit naturalistische kunstwerk van Hervé Paraponaris werd verwezenlijkt in het kader van het 101e%. En aangezien een kunstwerk een uitnodiging is om te delen, is dit bronzen beeld slechts het meest in het oog springende onderdeel van een veel uitgebreider programma dat in de stad met en voor de bewoners werd opgezet. Zoals bij zoveel kunstwerken lag een ontmoeting aan de basis van Het Kind met de Modulor. De kunstenaar organiseerde workshops waaraan iedereen die dat wenste, kon deelnemen. Tijdens die workshops werkte de kunstenaar rond de voorstelling van iedereen in de openbare ruimte. De bedoeling was een beeldje te laten maken van jzelf, maar vooral ook om te werken met houdingen, posities. Want alleen al door te poseren voor een 3D-scan van je lichaam laat je een spoor na in de geschiedenis. En een miniatuur mee krijgen van jzelf, zonder praat, zonder andere reden dan je eigen levensverhaal meedragen, ervaren velen als een blijk van consideratie. Om het met

de woorden van de kunstenaar te zeggen: « van model naar vorm, van beeld naar status ».

Het Kind met de Modulor staat voor een gedeelde ervaring, een gevoelig moment van uitwisseling en inclusie. Ook voor de realisatie ervan was een digitaal model maken de eerste stap. Daarna werd het aan de hand van een 3D-print in een volume gegoten. Net zoals het kunstwerk in één beweging heden en verleden met elkaar verbindt, zo is het ook een samensmelting van eeuwenoude ambachten (brons, verloren was, geblaas glas, ...) en innoverende technische procedés.

Het is de noodzaak aan die tegenstrijdigheden die het kind en zijn vreemde lichtgevende attributen uiteindelijk tot uitdrukking lijkt te brengen. De lijn en de cirkel zoals de alfa en de omega van alles, de reisweg en de heimat, de beweging en de oorsprong, de bloedlijn en de vriendenkring... Stevig op zijn voeten, balanceert hij symbolisch dat evenwicht als teken van een vrolijke, meervoudige en open identiteit.

Van eeuwige erkenning ligt Hervé Paraponaris niet wakker, maar met zijn bronzen beeld kiest de kunstenaar wel voor een materiaal dat de tand des tijds kan doorstaan en waarmee hij zich kan richten tot toekomstige generaties. Het Kind met de Modulor is een boodschapper van het hier en nu die vanuit de Galaxiewijk wordt uitgestuurd naar onbekende tijden, waar hij ongetwijfeld als merkteken en ontmoetingspunt dienst zal doen.

Guillaume Mansart

<https://101e.brussels/>

18.06.21
L'Enfant au Modulor Het Kind met de Modulor

Avenue Andromède
1200 Woluwe-Saint-Lambert

Andromedalaan
4
1200 Sint-Lambrechts-Woluwe

Artiste:
Hervé Paraponaris

L'Habitation Moderne
(Société Immobilière
Sociale de service Public)
www.hmw.be

La SLRB
(Société du Logement de la
Région de Bruxelles-Capitale)
&

La cellule 101e% de la SLRB
www.srlb-bghm.brussels

La commune de
Woluwe-Saint-Lambert
fr.woluwe1200.be

La Région de
Bruxelles-Capitale
www.be.brussels

Éditeur responsable Yves Lemmens, Directeur général - Rue Jourdan 45-55 - 1060 Bruxelles

L'Enfant au Modulor Het Kind met de Modulor

Hervé Paraponaris

Le 101e%, initiative de la Société du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale (SLRB), est un programme de création et de production d'une œuvre d'art contemporaine, conçue pour un lieu et un contexte spécifique, à savoir un immeuble déterminé de logements sociaux, ses habitants, ses gestionnaires. Cette expérience est à la croisée des chemins des mondes artistique, social et urbanistique.

L'Enfant au Modulor

Il y a un enfant, sneakers aux pieds, short et t-shirt, debout sur un socle, le bras droit levé ; il se soutient à une barre lumineuse, à moins qu'il ne la brandisse. Dans sa main gauche, un cercle luisant. Cet enfant est résolument un de nos contemporains. Pas de signe ostentatoire mais la marque invisible d'un temps partagé. C'est cette appartenance à notre communauté vivante qui semble avoir déclenché sa « monumentalisation ». Le mutual est soclé, érigé ; cette statue est le corps d'une histoire présente, sans autre bataille que celle de la vie au coin de la rue ou dans l'appartement du 7ème étage. Un enfant en lieu et place des figures de la « grande » Histoire, en acteur d'un territoire circonscrit aux pâtés de maisons du secteur Galaxie, aujourd'hui.

Réalisée dans le cadre du 101e%, l'œuvre d'Hervé Paraponaris est naturaliste dans sa facture. Et, puisqu'une œuvre est une invitation à partager, cette statue de bronze n'est que la partie émergée d'un plus ample programme mené dans la ville aux côtés de ses habitants. Comme beaucoup d'autres, L'Enfant au Modulor est d'abord né d'une rencontre. À travers des ateliers dans lesquels il invite ceux qui le souhaitent à participer, l'artiste travaille sur la représentation de tous dans l'espace public. Il est alors question de la mise en œuvre de sa propre image, mais aussi, et surtout, de prises de position. Car, prendre la pose le temps d'un scan 3D de son corps, c'est déjà sortir de l'assignation à rester transparent à l'histoire. Et conserver la représentation miniature de ce que l'on est, sans appareil ni autre motif que celui de porter son propre récit de vie, revient, pour la plupart, à trouver une forme de considération. Il s'agit, dès lors, d'opérer « du modèle au modélisé, de la statuaire au statutaire » selon le mot de l'artiste.

Si Hervé Paraponaris n'a cure de la reconnaissance éternelle, il concède néanmoins au bronze, cette qualité de durer et de pouvoir alors s'adresser à travers lui, à la postérité. « Postérité » : du latin posteritas, « avenir », suite des générations futures. L'Enfant au Modulor est un messager de l'ici et maintenant, propulsé depuis le secteur Galaxie vers des époques inconnues, où il servira, à n'en pas douter, de repère autour duquel se retrouver.

Guillaume Mansart

<https://101e.brussels/>

